

ты общественны разрады а послѣдствїа-та отъ скудости-тѣ на пшеничны плодове послѣдовать ужасни.

Изъ кога-то има свобода за извозъ на пшеничны плодове, земледѣльцѣ-тѣ быва увѣренѣе че ще продаде плодове-ты си, не мѹ са снѣдѣти нито трѹдове, нито да вложн пары за да врѣли сѣмѣя въ земли-тѣ за плодове-ты, за кон-то е увѣренѣе че не ще са лишн отъ продавачъ и че цѣна-та нѣмъ не ще са свали внизъ отъ мѣркѣ-тѣ.

Свобода-та за извозъ никога не е опасна, че ушъ шѣла была да докара вѣнтрешнѣ скудость; чужестранци-ти шѣтъ дойдѣтъ да купѣтъ жита въ онова мѣсто гдѣ-то сѣ етини. Яко ли пѣлци-ти на тѣмъ жита покача-тъ цѣны-ты, чужди-ти тряговци шѣтъ отидѣтъ въ друго мѣсто, гдѣ-то изобнѣе-то на производство-то пѣзи по-долы цѣны, и това е чюдено едно послѣдствїе отъ свободѣ-тѣ на трѣговѣж-тѣ, кога-то свобода най-добрѣ отъ вѣско ѹзаконенїе докарва по вѣнчкы-ты пѣлци равновѣсїе въ цѣны-ты на разны-ты стоки.

Колко-то за свобода или забраненїе за вѣвозъ на хлѣбны плодове сѣ такожде противоположни разни-ти вѣрху това Европѣ-скы ѹзаконенїа. Това пытанїе было е вѣскога прѣдмѣтъ на голѣмы прѣговоры, и има еще въ Европѣ голѣма борба помеждѹ производители-ты и изнѹрители-ты, на кон-то интерес-ти безъ измѣнїе сѣ противоположни; не има обаче двоумїе че система-та на свобода-тѣ за вѣвозъ ще надвѣе насладѣ, откакъ най-много спѣшители-ти послѣдствїа на тѣмъ системѣ полѣвижа великы въ послѣдни-ты вѣрѣмина кога-то Европа страдала отъ гладѣ.

Дрѣжава-та въ кога-то жито-то е етино или отъ количество-мѹ или отъ сѣдства-та за производство-то мѹ (Н. П. Россїа) не има нѹжда да забрани да не вѣвозѣтъ чужды пшеничны плодове, за что-то това законно вѣзбраненїе щеше да бѣде безъ послѣдствїе. Вѣзбранители-ти законн имѣтъ важно послѣдствїе въ